

**T.C.
BAŞBAKANLIK
AVRUPA BİRLİĞİ GENEL SEKRETERLİĞİ**

AB DÜŞÜNCE GRUBU RAPORU

AVRUPA PROJESİ 2030 Tehditler ve Fırsatlar Mayıs 2010

Giriş:

14 Aralık 2007 tarihinde yapılan Avrupa Birliği Zirvesi Sonuç Kararları'nda, Birliğin uzun vadede¹ karşılaşılabileceği tehditlerin tespiti ve tanımlanması ile bunlara karşı alınacak önlemler ve benimsenecek çözüm yollarının belirlenmesi amacıyla bağımsız nitelikte bir çalışma grubunun kurulmasına karar verilmiştir. AB Düşünce Grubu (EU Reflection Group) olarak adlandırılan bu Grubun, çalışmaları sırasında özellikle AB vatandaşlarının beklenti ve isteklerini karşılama gayreti içinde olması öngörülmüştür.

AB Düşünce Grubu'nun kurulmasını öngören Zirve kararında, ekonomik başarı ve sosyal sorumluluğa ilişkin Avrupa modelinin güçlendirilmesi ve modernize edilmesi, Birliğin rekabetçi yapısının geliştirilmesi, dış politika aktörlüğü, göç, enerji ve iklim değişikliği ile mücadele başta olmak üzere 25 Mart 2007 tarihli Berlin Deklarasyonu'nda yer alan hususların başlangıç noktası olarak kabul edilmesi öngörülmüştür.

AB Düşünce Grubu, siyasi nitelik taşımayan bir gruptur. Üyeleri arasında, AB içindeki çeşitliliğin yansımalarına imkan verecek biçimde seçilmiş eski devlet başkanlarından, iş adamlarına kadar farklı geçmişlere sahip 12 kişi² bulunmaktadır. İspanya eski Başbakanı Felipe Gonzalez Marquez'in başkanlığında çalışmalarını sürdürecektir Grubun, Haziran 2010 tarihinde toplanacak olan Avrupa Birliği Zirvesi'ne bir rapor sunması öngörülmüştür.

¹ Kararda, 2020-2030 yılları telaffuz edilmektedir.

² AB Düşünce Grubu, İspanya eski Başkanı Felipe Gonzalez Marquez, Letonya eski Cumhurbaşkanı Vaira Vike-Freiberga, Nokia Yönetim Kurulu Başkanı Jorma Ollila, Stuttgart Belediye Başkanı Wolfgang Schuster, Polonya eski Cumhurbaşkanı ve efsanevi sendika lideri Lech Walesa, Kopenhag Üniversitesi Rektör Yardımcısı Lykke Friis, Hollandalı mimar Rem Koolhaas, Warwick Üniversitesi Rektörü Richard Lambert, Avrupa Komisyonu eski üyesi Mario Monti, Erste Bank yöneticisi Rainer Munz, Oxford Üniversitesi Profesörü Kalypso Nicolaidis ve Fransız sendikacı Nicole Notat'tan oluşmaktadır.

T.C.
BAŞBAKANLIK
AVRUPA BİRLİĞİ GENEL SEKRETERLİĞİ

Grubun, çalışmalarında Lizbon Antlaşması ile öngörülen çerçeveyi esas alması, Antlaşma değişikliği gerektiren öneriler sunmaması kararlaştırılmıştır. Bu çerçevede, Raporda yapılan değerlendirmelerde, Lizbon Antlaşması'nın farklı alanlarda getirdiği hüküm, kurum ve mekanizmaların etkili kullanımı ile gelişme kaydedilebileceğinin altının çizildiği görülmektedir.

Bir uzlaşma metni niteliğindeki çalışmanın 2030 yılına vurgu yapmasının nedeni şu anda dünyada güçlü bir blok konumundaki AB'nin 2030 yılına gelindiğinde, öneriler yerine getirilmediği takdirde karşılaşılabilecek zorlukların altını çizmek ve bu zorluklarla baş edebilmesi için yol göstermektir.

AB Düşünce Grubu, 2 yılı aşkın bir süre boyunca üzerinde çalıştığı Raporu, 9 Mayıs Avrupa gününden bir gün önce, yani 8 Mayıs 2010 tarihinde, Avrupa Birliği Zirvesi'ne hitaben yayınlamıştır. Bu tarihte AB Zirvesi Başkanı Van Rompuy'a sunulan, ardından da 17 Haziran'daki AB Zirvesi gündemine gelen rapor, AB'nin uluslararası alanda marjinalleşmemesi için bir uyarı niteliği taşımakta ve Avrupa'yı derinden etkileyen küresel ekonomik krizin de baskısıyla ekonomik yönetim konusuna ağırlıklı olarak yer vermektedir.

Raporda, özetle Avrupa Birliği'nin bir ortak pazardan daha fazlası ve bir değerler birliği olduğu tespitiyle, uzun vadede karşılaşılabilecek sorunlar belirlenmiş ve Birlik tarafından benimsenen dayanışma ilkesi ile ekonomik ve sosyal politikaların geliştirilmesi yoluyla bu sorunların üstesinden gelinabileceği vurgulanmıştır.

Rapordaki mevcut durum tespiti ve gerekli tedbirler alınmazsa ortaya çıkacak gelecek öngörüsü sarsıcı bir gerçekçilik içermektedir. Raporda özellikle, hem ekonomik, hem de siyasi uluslararası aktör olarak AB'nin marjinalleşmesi tehlikesine işaret edilmektedir. Avrupa'nın yakın tarihinde ilk defa, günümüz çocuklarının geleceğinin, bir önceki kuşaktan daha karanlık olduğuna ilişkin bir endişenin varlığına dikkat çekilmiştir.

Bunun dışında, dünyadaki güç dengelerinin değişeceği, birçok güç odağının ortaya çıkacağı ve dünyanın merkezinin Asya'ya doğru kayacağı hususu da özellikle vurgulanmıştır. Gerçekten, rakiplerinden daha düşük bir büyüme ivmesine sahip olan AB'nin küresel sermayedeki payının giderek azalması, Asya ülkelerinin teknoloji ve araştırma-geliştirme

**T.C.
BAŞBAKANLIK
AVRUPA BİRLİĞİ GENEL SEKRETERLİĞİ**

çalışmalarına daha fazla kaynak ayırıyor olması, bu sonucun en büyük nedenleri olarak ortaya çıkmaktadır. Ayrıca, enerji kaynaklarına yönelik ihtiyacın yaklaşık %50 oranında artacağı ve bunun bir sonucu olarak Avrupa'nın enerji ihtiyacının üçte ikisini üçüncü ülkelerden sağlamak durumunda kalacağı tespitinde bulunulmuştur.

Sosyal ve demografik açıdan bakıldığında ise Avrupa nüfusunun giderek yaşlandığı ve dinamizmini kaybettiği, iyi eğitim almış vasıflı insan gücünün azaldığı tespiti yapılmaktadır.

Bu karamsar tablonun önüne geçilmesi bakımından önerilen tedbirlerin önemli bir bölümü bir süredir tartışılan ve gerçekleştirilmesi gerektiği tespit edilen hususları içermektedir. Bunlar arasında, AB'nin bilgi ve teknoloji toplumu olma yönünde alması gereken tedbirler, istihdamın artırılmasına yönelik önlemler, makroekonomik koordinasyonun geliştirilmesi gereği, etkili bir dış politika aktörü olunması açısından atılması gereken adımlar gibi konular yer almaktadır.

AB Düşünce Grubu Raporu: Genişleme ve Türkiye:

Raporda ismen zikredilen az sayıda ülkeden biri Türkiye'dir. Bu husus Türkiye'nin hem AB bakımından, hem de genel olarak dünyada siyasi, ekonomik, kültürel ve sosyal bakımlarından sahip olduğu önemin bir göstergesi olarak yorumlanabilir.

AB'nin 21.yüzyıldaki ihtiyaçları ve hedefleri arasında yer alan hususların, karşı karşıya bulunduğu somut sorunların birçoğuna baktığımızda Türkiye'nin üyeliğinin AB için önemi bir defa daha ortaya çıkmaktadır. AB'nin öncelikleri arasında yer alan etkili dış politika aktörlüğünden, enerji arzı güvenliğine, genç, vasıflı ve dinamik işgücü sayesinde demografik ve ekonomik sorunların çözümüne, yasadışı göçle ya da örgütlü suçla mücadeleye kadar pek çok alan Türkiye'nin üyeliğinin ardından AB bakımından daha etkili biçimde politika oluşturmaya ve uygulamaya uygun hale gelecektir.

Rapor'da, AB'nin dış politika aktörlüğü bağlamında Türkiye ve diğer aday ülkelere karşı bulunulan taahhütlerin mutlaka yerine getirilmesi ve bu çerçevede müzakerelerin devam ettirilmesi gerektiği vurgulanmıştır. "Dünya'da Avrupa" başlığını taşıyan bölümde Türkiye'ye yapılan atıfta "**Avrupa Birliği'nin, Türkiye de dahil olmak üzere, halihazırda resmi**

**T.C.
BAŞBAKANLIK
AVRUPA BİRLİĞİ GENEL SEKRETERLİĞİ**

adaylık statüsü tanınmış ülkelere verilen sözleri yerine getirmesi ve müzakere sürecini devam ettirmesi gerekmektedir” ifadesi yer almaktadır.

Rapor’da belirtildiği üzere, AB’nin en büyük zenginliği, pek çokları tarafından, İkinci Dünya Savaşı sonrası ile Soğuk Savaş arasında bölünmüş bir kıtada; vatandaşlarına refahı ve barışı getiren bir referans noktası, klasik devletler arası ilişkiler bakımından alternatif bir model ve ulusötesi bir hukuk topluluğu olarak görülmesidir. AB, önceki genişlemelerde başarıyla kullandığı, kapsayıcı ve dönüştürücü stratejileri kullanarak kıtasal bir merkez olmalıdır. AB bakımından en etkili dış politika aracı hala genişlemedir.

Avrupa’nın amaçlarını gerçekleştirebilmesi için uluslararası arenada çok daha iddialı bir oyuncu olarak yer alması gerekmektedir. Ancak bunun için, AB yeni üyelere (halihazırda adaylık statüsü tanınmış veya perspektifi verilmiş ülkelerle sınırlı olmak üzere) daima açık olmalı ve aday ülkeleri kendi nitelik ve ilerlemeleri ile üyelik kriterlerine uyumları çerçevesinde değerlendirmelidir. Başta Türkiye olmak üzere bütün aday ülkelere karşı taahhütlerini yerine getirerek Birliğin her zaman kucaklayıcı, inandırıcı ve sözlerine sadık bir yapıya sahip olduğunun gösterilmesi gerekmektedir. “Avrupa’nın gerçek sınırları” da bunu ifade etmektedir.

Bu ifadeler üstü kapalı biçimde Fransa Cumhurbaşkanı Nicholas Sarkozy’yi ve benzeri görüş sahiplerini hedef almaktadır. Çünkü Sarkozy 2007 yılında “akil adamlar” adı altında bu tarz bir grubun kurulmasını önerdiğinde, grubun amaçlarından birinin de “Avrupa’nın sınırlarının belirlenmesi” olacağını belirtmişti. Böyle bir amaç, 2007 AB Zirvesi Sonuç Kararları’nda yer bulmamıştır. Raporunda kullanılan bu ifadelerle de Birliğin sınırlarının subjektif unsurlarla değil, ancak objektif kriterlerle ve AB değer, norm ve standartlarına uyum çerçevesinde çizilebileceği ortaya konmuş olmaktadır.

Raporunda dile getirilen başlıca hususlar aşağıda özet olarak verilmiştir.

**T.C.
BAŞBAKANLIK
AVRUPA BİRLİĞİ GENEL SEKRETERLİĞİ**

AB DÜŞÜNCE GRUBU TARAFINDAN HAZIRLANAN RAPOR ÖZETİ

I- AVRUPA BİRLİĞİ'NİN BİR SEÇENEĞİ VAR

- Avrupa Birliği'nde (AB) ilk defa yeni neslin, ebeveynlerinden daha az refah içinde yaşayacakları kaygısı mevcuttur. Örneğin 2030'da bilimsel ve teknolojik gelişmeler alanında bayrağı Asya'nın taşıyacağı öngörülmektedir. Enerji ve diğer temel kaynakların mevcudiyetinin iklim değişikliğinden menfi olarak etkilenmesi muhtemeldir. AB üyesi ülkelerde nitelikli genç iş gücüne talep arttıkça, AB daha çok göçmen çekmek durumunda kalacaktır. Eğer AB küresel ekonominin gerekliliklerine uyum gösteremezse, görece bir düşüş tehlikesi kaçınılmaz olacaktır.
- AB, üye ülkelerinin toplamından daha fazlasına sahip bir gücü temsil etmektedir. AB'nin ortak gündemi birbiri ile ilişkili iki temel unsur içermektedir: Sosyal ve ekonomik modelinin sürdürülebilirliğinin sağlanması ve bu modeli destekleyecek ve savunacak araçların geliştirilmesidir. Bu nedenle Komisyon'un yeni "Avrupa 2020"³ gündemi desteklenmelidir.

³ **ABGS Notu:** COM(2010) 2020, Communication from the Commission, Europe 2020, A Strategy for Smart, Sustainable and Inclusive Growth, 3.3.2010

**T.C.
BAŞBAKANLIK
AVRUPA BİRLİĞİ GENEL SEKRETERLİĞİ**

II- AVRUPA EKONOMİK VE SOSYAL MODELİNİN YENİLENMESİ

- Avrupa bütünleşmesinin merkezinde, Avrupa'nın 2. Dünya Savaşı sonrasındaki müthiş dönüşümünü gerçekleştirmesini sağlayan, oldukça rekabetçi bir sosyal piyasa ekonomisi mevcuttur. Ancak yeni iç ve küresel baskılar karşısında bu modelin yeniden tanımlanması ve yeniliklere ayak uydurur hale gelmesi gerekmektedir. Avrupa modelinin başarısı sosyal boyut ve piyasa boyutu arasındaki dengeye bağlı olduğundan, sorunun çözümü yalnızca iktisadi reform değildir. İktisadi verimliliğin artırılmasına, yeni sosyal politikaların geliştirilmesi eşlik etmelidir. Diğer bir ifade ile Avrupa ekonomik ve sosyal modelinin sürdürülebilirliği, kalkınmanın ekonomik, sosyal ve çevresel boyutları arasında dinamik bir denge kurulabilmesine bağlıdır.
- Güçlü ve küresel boyutta rekabete açık olabilen bir ekonomiyi ancak yüksek üretim ve büyüme mümkün kılabilir. Bu bağlamda AB, büyüme sürecine, örneğin hizmetler alanında iç pazarını daha da geliştirerek devam edebilir.
- İç pazarın işlenmesi için her çeşit korumacılığa karşı mücadele edilmeli ve Doha Raundu⁴ tamamlanmalıdır. Şirketlerin maruz kaldığı gereksiz külfet büyümeyi törpülememeli, girişimcilik ve risk alma teşvik edilmelidir.

---

⁴ **ABGS Notu:** Doha Raundu olarak adlandırılan ticaret görüşmeleri Dünya Ticaret Örgütü (WTO) tarafından 2001 yılında, Katar'ın başkenti Doha'da, yoksul ülkeler için küresel ticarete engellerin kaldırılmasına yardımcı olmak ve malların serbest akışı sayesinde bu ülkelerin refaha kavuşmasını sağlamak amacıyla başlatıldı. Ancak 80 görüşmenin ardından henüz bir anlaşmaya varılamadı.

**T.C.
BAŞBAKANLIK
AVRUPA BİRLİĞİ GENEL SEKRETERLİĞİ**

- İş piyasasında reform daha çok ve daha iyi işlerin yaratılması bakımından çok önemlidir. Üye ülkeler, işgücünde esneklik ve güvenlik, işgücü hareketliliği ile işletmelerin kültür ve yönetim uygulamaları gibi konuların geliştirilmesini hedeflemelidir.
- Üye ülkeler, sosyal dışlanma, fakirlik ve cinsiyet ayrımıyla mücadele için yeterli kaynak ayırmalıdır. AB, sosyal politikalar ve vergi politikaları alanında yeterli koordinasyonu sağlayarak, üye ülkelerinin rekabeti bozmadan sosyal hedeflerine ulaşmalarına yardımcı olabilir.
- Küresel mali kriz ve üye ülkeler arasındaki ekonomik farklılıkların artması, AB içerisinde güçlü bir ekonomik koordinasyonun önemini bir kez daha göstermiştir. Üye ülkeler arasında iktisadi yakınlaşma çabaları AB'nin ekonomik başarısı ve birliği için önemlidir. Bunun için alınması gereken bazı iktisadi tedbirler şöyledir:
  - Ekonomik koordinasyon konusunda liderliğin Avrupa Birliği Zirvesi'ne verilmesi,
  - Kamu bütçelerinin sürdürülebilirliği ve daha şeffaf bir iktisadi yönetim için ulusal bütçelerin denetiminin güçlendirilmesi,
  - Beklenmeyen krizlerle mücadele için bir mali aracın geliştirilmesi,
  - Mali kurumların fazla güç kullanmalarına ve fazla risk almalarına karşı denetleme mekanizmasının güçlendirilmesi.

**T.C.
BAŞBAKANLIK
AVRUPA BİRLİĞİ GENEL SEKRETERLİĞİ**

- Avrupa Yatırım Bankası ve üye ülke bütçelerinden gelen fonlar, yani AB'nin kendi mali kaynakları bir araya getirilerek ihtiyaçlar ile tutarlı bir şekilde, üzerinde mutabık kalınan öncelikler çerçevesinde kullanılmalıdır. Her şeyden öte odaklanacağımız husus iş ve büyüme yaratmaktır. Yaratılacak iş, herhangi bir iş değil, bilgi toplumuna uyarlanabilir iş olmalıdır. Aynı şekilde büyüme herhangi bir büyüme değil, sürdürülebilir ve GSMH ile sınırlı olmayan bir büyüme olmalıdır. Avrupa'nın geleceği buna bağlıdır.
- AB içerisinde ekonomik alanın dışında da sorunlar vardır. Örneğin çevresel sürdürülebilirliğini sağlayamayan bir Birlik, önümüzdeki dönemde büyük risk altında olacaktır. Bunu önlemek için, yeşil teknolojileri içinde barındıran yeni bir sanayi stratejisine ihtiyaç vardır.

III- BİLGİ YOLUYLA BÜYÜME: BİREYİ GÜÇLENDİRME

- Günümüzde bilgi, yenilik ve yaratıcılık rekabet üstünlüğünün kriterleri haline gelmiştir. Avrupa'nın geleceği ve refahı da bu alanlardaki ilerlemelere bağlıdır. Yaşadığımız dünya yüksek değerli ürünler ve piyasalar yanında, yüksek değerli beceriler talep etmektedir.
- AB, üniversite eğitimi ve teknolojik gelişmelerde Amerika Birleşik Devletleri'nin oldukça gerisinde kalmaktadır. Örneğin dünyanın en iyi 100 üniversitesi arasında sadece 27 tane Avrupa Üniversitesi bulunmaktadır. Şayet AB bilgi toplumu vaadini

**T.C.
BAŞBAKANLIK
AVRUPA BİRLİĞİ GENEL SEKRETERLİĞİ**

gerçekleştirmek istiyorsa, eğitim sürecinin bütün aşamalarında üstün performans gösterebilmelidir. Dolayısıyla, ERASMUS gibi programlar teşvik edilmeli ve üniversiteler, mezunlarına sanayinin ihtiyaç duyduğu becerileri kazandırmalıdır.

- Avrupa 2020 hedeflerinde de belirtildiği gibi Ar-Ge harcamaları GSMH'nin yüzde 3'üne yükseltilmelidir. Bugün bu oran halen yüzde 1,8'dir. Bu oranı aşmak için, sınırsız bilimsel potansiyeli içinde barındıracak olan bir Avrupa Araştırma Alanı'nın oluşturulması şarttır. Ayrıca, Ar-Ge'nin arttırılması konusuna daha fazla bütçe ayrılmalı ve özel sektörden destek alınmalıdır.
- Kamu finansmanı sağlanan üniversitelerdeki araştırmacılarla özel şirketlerdeki araştırmacıların arasında yeni işbirliği modelleri geliştirilmelidir. Ayrıca bu alanda KOBİ'lerin faydalanabileceği daha fazla fona ihtiyaç vardır.

IV- DEMOGRAFİK TEHDİTLER, YAŞLANMA, GÖÇ VE ENTEGRASYON

- Avrupa'nın nüfusu yaşlanmakta, işgücü azalmaktadır. Bunun önüne geçmek için, özellikle 50 yaş ve üstü kişiler ile çocuklu genç kadınlar için işgücü pazarının geliştirilmesi ve yaşlıların işgücü pazarında rekabet edebilmelerini teminen gerekli eğitim olanaklarının geliştirilmesi gereklidir.
- Ayrıca etkili bir yaşam-iş dengesi (izinler, telefon üzerinden çalışma gibi araçlarla) çalışanlara sunulabilmelidir. Eşit imkanlar ve dışlama karşıtı politikalar sunmak,

**T.C.
BAŞBAKANLIK
AVRUPA BİRLİĞİ GENEL SEKRETERLİĞİ**

çalışan ebeveyni destekleyen okul öncesi ve okul döneminde çocuk bakım programları geliştirmek gibi çözümler işgücü pazarını güçlendirecektir.

- AB içi işgücü hareketliliğini teşvik etmek için hukuki, idari ve kültürel engeller ortadan kaldırılmalıdır.
- Emekliliğe yönelik yepyeni bir bakış açısı geliştirmelidir. Emeklilik, çalışanlar için bir mecburiyet yerine bir seçenek olmalıdır. Erken emeklilikler önlenmeli, onun yerine 50-70 yaş arasındaki kişilere çeşitli iş imkanları sağlanmalıdır.
- 2050 yılına kadar AB işgücü 68 milyon düşecektir. Bütün göçmenlerin iktisadi açıdan aktif olmayacağı varsayımıyla, işgücü açığını kapatmak üzere 100 milyon göçmene ihtiyaç duyulacaktır. Göç politikasının tümüyle gözden geçirilmesi şarttır. Mevcut politika, insanları Birlik'in dışında tutmaya yöneliktir. Oysa nitelikli beyinlerin ABD ve Kanada yerine AB'ye çekilmesi gerekmektedir.
- Yasadışı göçün ve sınır güvenliğinin yükü, sınırdaki üye ülkeler ile diğerleri arasında adil şekilde bölüşülmelidir. Bu bağlamda istihbarat değişiminin de daha etkili şekilde koordine edilmesi gerekmektedir. Yasadışı göçle mücadele için sınırların yanı sıra Birlik içinde de kontrol şarttır. Gayri resmi işgücü pazarının ortadan kaldırılması, çalışma izni olmayanların işe alınmasının önüne geçilmesi gerekmektedir.

**T.C.
BAŞBAKANLIK
AVRUPA BİRLİĞİ GENEL SEKRETERLİĞİ**

**V- ENERJİ GÜVENLİĞİ VE İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ: YENİ BİR SANAYİ
DEVİRİMİ**

- Eğer bir çözüm bulunmazsa Avrupa'nın enerji arzı 2030 itibarıyla giderek artan ihtiyacı karşılamayacaktır. Karşı karşıya bulunulan tehlike büyüktür ve acilen çözülmesi gerekmektedir. Kapsamlı bir kamu müdahalesi ve desteğiyle yeni bir sanayi devrimi başlatılmalı, AB bu tehlikeyi bir fırsat haline çevirmelidir.
- Sera gazı salınımını azaltmanın yıllık maliyeti dünya toplam GSYH'sinin % 2'sine tekabül etmektedir. Atılacak yanlış adımların yıllık maliyetinin ise GSYH'nin en az %5'i kadar olması beklenmektedir. Bunun için Avrupa'nın tutarlı bir enerji politikası uygulamasının önemli kazanımları olacaktır.
- Enerji sektöründe, liberal bir tek pazarın tamamlanması, yeni teknolojiler ile enerji altyapılarına daha fazla yatırım yapılması ve bu yatırım politikasını finanse etmek için ortak bir mali yaklaşımın benimsenmesi gerekmektedir.
- AB, enerji verimliliğini, kaynak çeşitliliğini ve iklim değişikliği ile mücadeleyi hedefleyen ortak ve entegre bir enerji politikası geliştirerek üye ülkelere yardımcı olmalıdır.
- AB'nin enerji tedariki konusunda dış kaynaklara bağımlılığı daha uzun süre devam edecektir. Örneğin AB, gaz ithalatının % 42'sini Rusya'dan yapmaktadır. Bu koşullar

**T.C.
BAŞBAKANLIK
AVRUPA BİRLİĞİ GENEL SEKRETERLİĞİ**

altında kaynak sahibi ülkelerle uzun süreli güven ilişkisi kurmak ve farklı kaynaklardan tedarik yolunu izlemek dış şoklara karşı AB'yi daha da güçlü kılacaktır.

- İklim değişikliği alanında önemli taahhütlerde bulunan ve liderlik rolünü üstlenmeyi arzu eden AB için Kopenhag Zirvesi bir hayal kırıklığı olmuştur. Fakat bu hayal kırıklığı AB için bir hız kesme sebebi değil, aksine ev ödevlerini daha da süratle yerine getirme sebebi olmalıdır. Emisyon ticaret sistemi öngörülebilir ve net değildir, karbon fiyatları bir yandan emisyonu azaltacak diğer yandan temiz enerji yatırımını teşvik edecek şekilde olmalıdır. Karbon piyasasının işleyişinin iyileştirilmesi sağlanmalıdır. Eş zamanlı olarak CO2 vergileri yoluyla piyasa mekanizması desteklenmelidir. Özellikle tarım sektörüne ayrı bir önem verilmeli ve Ortak Tarım Politikası kaynakları çevre dostu tarım ve hayvancılığa yönlendirilmelidir.

VI- HİÇ BİTMİYEN TEHDİT: İÇ VE DIŞ GÜVENLİK

- AB'nin savunma harcaması ABD'ninkinden fazla olmasına rağmen karşılığında elde ettiği savunma yetenekleri ABD'ninkinden azdır. Son 20 yılda değişen dünya düzeni ile birlikte eski tehditler şekil değiştirmiş yeni tehditler ortaya çıkmıştır. Mali istikrarsızlık, çevresel bozulma, organize suç ve terör gibi yeni tehditler her zamankinden daha çeşitli, ancak daha az görünür ve tahmin edilebilirdir. Bu yüzden AB yeni bir güvenlik modeli benimsemelidir.

**T.C.
BAŞBAKANLIK
AVRUPA BİRLİĞİ GENEL SEKRETERLİĞİ**

- Bugün karşı karşıya olunan güvenlik sorunu AB çapında bir yaklaşım gerektirdiğinden ihtiyaç duyulan güçlü bir koordinasyon, ortak kurumlar ve uygun miktarda fonlardır. Özellikle mevzuat oluşturma, adli işbirliği, sınır kontrolü ve sağlık, sosyal ve sivil koruma alanlarında AB yeni bir işbirliği kültürü geliştirmelidir. Bu da Europol, Eurojust ve Frontex gibi kurumlar çerçevesinde güçlendirilmiş işbirliği gerektirmektedir. Üye ülkeler güvenliğinin artırılması ile bireysel özgürlük ve insan haklarının korunması arasında denge kurulmalıdır. Güvenlik riski oluşturan durumlarda dahi kişisel verilere ulaşım ve bunların paylaşılması konusunda sınırlara uyulmalıdır.
- AB, ciddi anlamda ortak bir dış politika ve savunma politikasına ihtiyaç duymaktadır ve bunun için gerekli olan altyapı Lizbon Antlaşmasıyla oluşturulmuştur. Lizbon Antlaşmasıyla ülkeler kapasitelerine ve istekliliklerine bağlı olarak belirli alanlarda değişik hızda ilerleme şansına sahiptirler. Böylece öncü AB üye devletlerinden oluşan bir grup, Ortak Dış ve Güvenlik Politikası'na, NATO'ya, Birleşmiş Milletlere ve başka misyonlara daha çok katkı sağlayabilecektir.
- AB'nin savunma alanındaki en büyük eksiği üye ülkeler arasında var olan farklı stratejik yaklaşımlardır. AB uzun dönemli savunma vizyonu üzerinde mutabık kalmalı ve bu vizyon AB ve NATO arasında uyumlu bir sorumluluk paylaşımını kapsamalıdır.

**T.C.
BAŞBAKANLIK
AVRUPA BİRLİĞİ GENEL SEKRETERLİĞİ**

VII- DÜNYADA İDDİALİ BİR AKTÖR OLARAK AVRUPA

- Şayet AB iddialı ajandasını uygulamaya koymak ve başarılı olmak istiyorsa, uluslararası alanda kendine çok daha fazla güvenen bir aktör haline gelmelidir. Avrupa'nın iktisadi rekabetçiliğinin artırılmasından vatandaşlarına özgürlük ve güvenlik sağlamaya kadar AB'nin karşı karşıya olduğu zorluklar küresel niteliktedir ve bunlar ancak uluslararası stratejilerle aşılabılır.
- Lizbon Antlaşması AB'nin elindeki dış politika araçlarının güçlenmesine birçok şekilde katkıda bulunmuştur. Örneğin, güçlendirilmiş işbirliği prosedürü sayesinde, her ne kadar üye devletler arasında farklılıklar olsa da, birlikte hareket edebilirler. Yeni AB Dış Faaliyetler Servisi ulusal tutumlara bağlı kalacak şekilde, AB'nin ortak hedefleri doğrultusunda, tamamıyla geliştirilmeli ve personelle donatılmalıdır.
- Dünya üzerinde birçokları için AB alternatif bir birliktelik modeli olmasının yanında örnek alınacak bir yumuşak güçtür. AB'nin sahip olduğu bu olumlu havayı sürdürebilmesi için genişlemeye büyük önem vermesi ve içerisinde Türkiye'nin de bulunduğu aday ülkelerle olan üyelik müzakerelerine hız kesmeden devam etmesi gerekmektedir.

**T.C.
BAŞBAKANLIK
AVRUPA BİRLİĞİ GENEL SEKRETERLİĞİ**

VIII- AB VE VATANDAŞLARI

- AB'nin halk tarafından sahiplenilmesi ilk olarak halklarımızın AB'nin değerlerine ve çıkarlarına daha iyi hizmet ettiğini düşünmesi ile mümkündür. O yüzden sahiplenme duygusunu güçlendirmek müşterek eylemimizin itici gücü olmalıdır.
- Vatandaşlarına iyi yönetim sunmak, AB'nin vatandaşlarının sürekli bağlılığının devamını temin eden en güçlü araçlardan biridir. Açıklık, katılımcılık, güç paylaşımı, hesap verebilirlik prensiplerinden destek alarak, katmanlı yetki ilkesi⁵ çerçevesinde bölgelerin de sorumluluk üstlenmeleri, böylelikle yönetişimin vatandaşlara mümkün olduğunca yakınlaştırılması gereklidir.
- İyi yönetim ve sonuç odaklı politikalar vatandaşlardan destek görecektir. Lizbon Antlaşması da, yasamayla ilgili mevzularda katılımcı ve halka dayalı bir açılım imkanı tanıdığından ve ulusal parlamentoların rolünü artırdığından siyasi vatandaşlık kavramını güçlendirmektedir.

---

⁵ **ABGS Notu:** Katmanlı yetki ilkesi terimi “subsidiarite ilkesi” karşılığı olarak kullanılmaktadır. Bu ilke, üye devletlerle AB arasında paylaşılan yetki alanlarında AB tarafından eyleme geçilmesi bakımından bir ölçüt oluşturmaktadır. Buna göre, paylaşılan yetki alanlarında katmanlı yetki ilkesi uyarınca vatandaşa en yakın düzeyde karar alınması esastır ve AB, bu alanlarda ancak daha etkili ve verimli çözümler üretebilecekse kural koyacak veya eylemde bulunacaktır.

**T.C.
BAŞBAKANLIK
AVRUPA BİRLİĞİ GENEL SEKRETERLİĞİ**

IX-AB'NİN GÜÇLÜ YANLARI ÜZERİNE İNŞA EDİLMESİ

- Pek çoklarının düşündüğünün aksine 2030 uzak bir zaman değildir. Gelecek 20 yıl şu anda şahit olduğumuz birçok akımın hızlanmasını ve güçlenmesini de beraberinde getirecektir. Dolayısıyla bu belirsizlik çağında Avrupa düzeyinde politika oluşturulmasında “uzun vadeli düşün ve kararlılıkla hareket et” mesajıyla ilerlemeliyiz.
- AB’de uzun vadeli düşünme ve kararlılıkla hareket etme kapasitesi mevcuttur. Üye devletler daha çok günlük sorunların üstesinden gelmek için uğraşsa da, Lizbon Antlaşması’nın imzalanmasıyla, AB ihtiyacı olan araçlara kavuşmuştur. Artık AB hiçbir zaman olmadığı kadar vatandaşlarının ihtiyaçlarına ve uzun vadeli menfaatlerine odaklanabilecektir.
- Bundan sonraki soru “AB’yi güçlü yanlarının üzerine, bizlerin avantajına inşa edebilir miyiz?” olacaktır. AB yalnızca sağlam temeller üzerine inşa edilerek küresel çapta bir aktör olabilir. Bu misyon cesaretle birlikte, sağlam faydacılık, uğruna savaşılası idealler ve müşterek azim gerektirmektedir.